

Rummal vagy anélkül: Kuba mámorító

Kis kubai körútra hívjuk az olvasót. Kezdünk a fővárosban, Havannában, aztán folytatjuk a dohánytermesztéséről is híres Viñales-völgyben, a déli Santiago de Cubában, végül az El Cobrénál, majd a Baconao-parkban zárunk.

A 2,2 milliós Havanna alig 160 kilométerre van a floridai Key Westtől, így a szesztitalom idején, az 1920-as években az egyik legfelkapottabb kirándulólhelye volt az amerikaiaknak. Hatalmas szállodák épültek nagy kaszinókkal, ezek egyike az 1930-ban meg-

nyitott, híres Hotel Nacional. Hírességek végláthatatlan sora fordult meg benne Winston Churchilltől Gabriel García Márquezen át Jodie Fosterig. 2011-ben egyébként James Carter volt amerikai elnök is, ami érdekes a két ország közti hírhedten rossz viszony miatt, s

mutatja: Raul Castro tán más hangnemben próbál az USA-val kijönni, mint Fidel.

ségnek nem érdekfeszítő, ráadásul néha nem is illatos, kárpótol az ingyenes kóstolási lehetőség. Itt megtanulhatjuk, hogy a két- vagy a hároméves fehér rum tökéletes koktélokba, például a mojítóba vagy a daiquiriba, de a hétévest már magában illik élvezni, már csak az ára miatt is.

Ha már az italoknál tartunk, meg kell említenünk valakit, akinek szellemisége mindenütt ott van Kubában: Ernest Hemingway-t. Kézírása még ma is ott van a La Bodegítában: „A mojítóm a La Bodegítában, a daiquirim az El Floriditában.” Most már

Hol igyunk mojítót?

Havanna egyik legnépszerűbb része a Malecón, a tengerparti út. Házái valamikor gyönyörűek voltak, ma már elég gyatra állapotban vannak. A vakolatot „megette” a sós, párás tengeri levegő. Az ajtókat és az ablakokat faborítással próbálják védeni, de ezek már szinte szétkorhadtak. A teraszokon mindenütt száradó ruhák.

Az út belvárosi része tele van kubai viseletbe öltözött hölgyek-

kel és urakkal, akik csekély gázi ellenében fotótémaként rendelkezésre állnak. Szinte egymást érik az utcai zenészek, de Kubában amúgy is mindenütt szól a latin zene, ami az emberek vérében van. De van, ahol a történelmüket idéző balladákat hallhatunk.

A híres kubai rum előtt tisztelegve a fővárosban a Havana Club gyárban és rummúzeumban nézelődhetünk. Bár a rumkészítés folyamata a több-

mindenki tudja, mit kell inni ezeken a híres helyeken.

A hatvanas évjáratok

Bár a Castróék által megbuktatott diktátor, az Egyesült Államok által támogatott Batista 1959. január 1-jén menekült el Kubából, az utolsó amerikai gépkocsiszállítmányban már 1960-as évjáratok voltak. Az amerikai autógyárak ugyanis mindig egy évvel korábban dobták piacra modelljeiket Kubában, mint az

USA-ban. Amikor tehát az amerikai gazdasági embargó 1960-ban életbe lépett Kubával szemben, ott már futottak a '60-as évfjártatú kocsik. Ennek fényében még érdekesebb, hogy a mai napig használatban vannak. Az országban van belőlük sok rozoga, de Havannában a városi utak díszei. Turistákat szállítanak a Malecónon, az

éttermekbe, a szórakozóhelyekre. Úgy ragyognak, hogy senki sem hinné, hogy már félszáz éven túl vannak.

Ha már a szórakozóhelyeket említettük: a híres éjszakai kabaréklub, a Tropicana 1939 óta várja hétfő kivételével minden este a gyönyörű táncosnők rajongóit. A belépőjegyek ára 16 és 21 ezer forint között mozog az ülőhelytől függően, de benne van két és fél deci rum is. Az ital, az éjszaka langymelege, a csillogás, a vakító színek és a

gyönyörű hölgyek meghozzák az igazi karibi életérzést.

Havanna szomszédságában van Pinar del Río tartomány, ahol a Viñales-völgy 1999 óta az UNESCO-világörökség része az egyedülálló táj és mezőgazdaság miatt. Gyümölcsöt, zöltséget, kávé és dohányt termesztenek itt. A klímája miatt a legjobb minőségű kubai szivarok alapanyaga kerül ki innen. A közelben van több indiánbarlang, és lehetőség van lovaglásra is.

Bacardiék gyára

Kuba déli oldalán fekszik Santiago de Cuba. A kikötőváros az ország második legnagyobb települése, félmillió lakót számlál. Itt nyugszik az 1895-ben elesett költő, író, szabadságharcos, José Martí, és 1959. január 1-jén az itteni városháza erké-

sokat is adott a forradalmi csapatokba, ám 1960-ban az új baloldali rezsim ennek ellenére lefoglalta, államosította a gyárat, ami már akkor 76 millió dollárt ért.

Santiago kapcsán muszáj szót ejtenünk a kubai tömegközlekedésről, ami nem igazán van. Bár manapság már újra engedélyezett az új kocsik vásárlása, ezek ára az európaiaknak az öt-hatszorosa, s akiknek a félszáz éves matuzsálemekre sincs pénzük, azoknak maradna a közösségi közlekedés, ami azonban inkább telekocsi-szolgáltatás. Erre sztreccsladákat „gyártanak” – egy normál Ladát meghoszszabbítanak –, vagy nyerges vontatós vállalkozók szállítják az embereket. A turista szava elakad,

lyéről hirdette ki a kubai forradalom győzelmét Fidel Castro, amire egy igen érdekes emlékmű utal.

Bár Kuba legismertebb rumja manapság a Havana Club, a 25 éves Santiago de Cuba-i rum a világ egyik legfinomabbja. Ráadásul az itteni rumgyár eredeti neve Bacardi volt, vagyis a

Bacardi 1830 körül innen indult diadalútjára. A Bacardi család támogatta Castrót, még munká-

Az egzotikus utak szakértője

**Foglalja le kubai
vagy dominikai utazását!
A kupon felmutatásával**

most **10%** kedvezménnyel!

Érvényes minden általunk szervezett kubai vagy dominikai utazásra.
A kupon beváltható 2014.10.30-ig!
Más kedvezménnyel nem vonható össze!

Repülőjegyek értékesítése, egyéni utak szervezése egész évben a legjobb árakon!
Keressenek minket bizalommal!

Havana Travel Club, 1036 Budapest, Bécsi út 154.

Email: info@havannatravel.hu, Tel.: +36-1/354-1032, Web: info@havannatravel.hu

amikor először lát ilyet, olyan gyatra a minőség, a biztonság, a komfort.

A három halász meg a szobor

Santiago de Cuba környékén, festői szépségű helyen áll az 1926-ban épült El Cobre, ami a kubaiak legfontosabb szent helye. A legenda szerint az 1600-as évek elején három fiatal halász (vagy bányász – attól függően, hogy ki mondja a történetet) a Nipe-öbölbe ment sóért a csónakjával, de közben hatalmas vihar kerekedett. A három fiatal Szűz Máriához imádkozott, mire az ég hirtelen kitisztult, nem messze tőlük pedig valami sod-

ródott a vizen. Egy 30 centiméteres fekete nőszobor volt: bal kezében a gyermek Jézust, jobb kezében egy arany keresztet tartott. A szobor egy táblához volt rögzítve, amin az „Én vagyok a jótékony szűz” felirat volt

olvasható spanyolul. Ráadásul a szobor valódi ruhába volt felöltöztetve, és valódi haja volt. A nagy vihar ellenére a szobor és ruházata tökéletesen száraz maradt. Ennek a szobornak épült a templom.

848 négyzetkilométeren terül el Santiago de Cubánál a Baconao-park, aminek egyik nevezetessége a Gran Piedra (Nagy Kő). A vulkanikus eredetű monolit becsült tömege 63 ezer tonna. 452 lépcsőfok vezet a tetejéig, ahol 1225 méter magasan élvezhetjük a gyönyörű kilátást. Aztán itt van a kubai Jurassic Park is: a több mint 200 dinoszaurusz-szobrot börtönlakókkal készítették betonból. Az autómúzeumban pedig 44 kocsí van kiállítva, amelyekbe is ülhetünk. Például egy 1958-as Cadillac-be és egy 1926-os Buickba is.

Kép és szöveg: Juhász István

A cikk eredeti szövege, amely a Magazinban helyhiány miatt rövidítve jelent meg

Kuba nagyobb városai

Ezen kis körútonkon pár oldalon keresztül kiruccanunk Kuba fővárosába, Havannába, a tőle nem messze található, dohánytermeléséről híres Viñales városkába, Satiago de Cubába, illetve a környékén található, templomáról híres El Cobre-be, valamint a Baconao nemzeti parkban található dínó parkba, a régi kocsik múzeumába és a nagy kőhöz, valamint madártávlatból megnézzük az amerikaiak által bérelt Guantanamo-t.

Havana 2,2 millió lakosával Kuba legnagyobb városa. Alig 160km-re található Key West-től. Nem véletlen, hogy Florida ezen részén szinte csak kubaikkal találkozhatunk, ha arra járunk. Az alkoholtilalom idején, az 1920-as években az egyik legfelkapottabb kirándulóhelye volt az amerikaiaknak. Hatalmas szállodák épültek, nagy kaszinókkal. Egyike a leghíresebbeknek az 1930 december 30-án megnyitott Hotel Nacional. A hotel számos hírességnek adott otthont pár éjszakára eddigi fennállása során: Johnny Weismuller, Sir Winston Churchill, Buster Keaton, Marlon Brando, John Wayne, Walt Disney, Gabriel García Márquez, Pierre Cardin, Francis Ford Coppola, Muhammad Ali, Kate Moss, Naomi Campbell, Kevin Costner, Jodie Foster; Oliver Stone, Steven Spielberg és 2011-ben James Carter volt amerikai elnök, csak, hogy pár nevet említsünk a nagyon hosszú listából. Ez utóbbi már csak a két ország közötti hírhedten rossz viszony miatt is érdekes, s mutatja, hogy Raul talán más hangnemben próbál az USA-val egyezkedni.

A volt Szovjetunió felbomlása után Kuba nagyon rossz helyzetbe került, hiszen előtte szinte mindent onnan szereztek be. Az volt az az időszak, amikor Havannában lakótelepi lakásokban állatokat tartottak. A cél a túlélés volt.

Havanna egyik legnépszerűbb része a Malecón, amely a tengerparti út. Az út oldalán található házak valamikor gyönyörűek voltak, mára viszont már romos, felújítandó állapotba kerültek. A falakon a vakolatot megette a tenger felől érkező sós, párás levegő. Az ajtókat és az ablakokat faborítással próbálják védeni, amelyek mára már szinte szétkorhadtak. A teraszokon pedig a kiterített, száradó ruha látszik mindenütt. A belvárosi rész tele van kubai ruhákba öltözött hölgyekkel és urakkal, akik csekély borralaló ellenében remek fotótémának bizonyulnak akár egyedül, akár a turistákkal együtt. Szinte egymást érik az utcai zenészek. Kubában mindenütt zene szól, a lakosságnak a vérében van a latinos hangzású, igen ritmusos zene. Máshol a történelmüket idéző balladákat hallgathatjuk. Világszerte híres a kubai rum.

Havannában természetesen a Havanna Club gyárba és rummúzeumba juthatunk el. Bár a rumkészítés folyamata nem érdekfeszítő, néha nem illatos, de mindenképpen kárpótol bennünket a kijárat előtti ingyenes kóstolási lehetőség. Itt megtanulhatjuk, hogy a 2 vagy a 3 éves fehér rum tökéletes koktélokba, pl. az itteni nagyon híres mojito-ba vagy daiquiri-ba, de a 7 évest már csak az ára miatt sem tesszük abba, azt már magában illik élvezni.

Ha már szóba kerültek ezek az italok, akkor meg kell említenünk egy híres író, akinek szellemisége bejárja egész Kubát: Ernest Hemingway. Kézírása még ma is megtalálható a La Bodegita-ban, mely szerint: „A mojito-m a La Bodegita-ban, a daiquiri-m az El Floridita-ban”. Azt gondolom, hogy ezek után már senkinek nincs kérdése azzal kapcsolatban, hogy mit is kell innia ezeken a híres helyeken.

Beszélnünk kell Kuba nevezetes autóiról. Bár Batista 1959. január 1-én menekült el Kubából, a személygépkocsikat tekintve az utolsó szállítmányok az 1960-as gépkocsik voltak. Ennek egyetlen oka és magyarázata van: az amerikai gépkocsigyárak egy évvel

korábban szállítottak gépkocsikat Kubába, mint ameríkába. Ezért bár az amerikai embargó 1960-ban életbe lépett Kubában, ekkor már használatban voltak ott az 1959-ben leszállított 60-as évjáratú személygépkocsik. Bár e történelmi tény is igen érdekes momentum, de még érdekesebb az a tény, hogy ezek a gépkocsik a mai napig használatban vannak. Bár az országban találunk belőlük kicsit kopottabb, töröttebb, használtabb változatokat, itt Havannában ezek a kocsik a város díszei. Turistákat szállítanak a Malecón-on, az éttermekbe, szórakozó helyekre, illetve remek célpontjai a fotósok hadának. A kocsik ragyognak, színeik mindenki tekintetét magukra vonzák és senki nem hinné, hogy már félszáz éven túl vannak.

Havannához kötődve végül, de nem utolsósorban meg kell említenünk a híres éjszakai kabaré klubbot, a Tropicana-t, amely már 1939-től várja hétfő kivételével minden este a gyönyörű táncosnők rajongóit. A belépőjegyek ára a 16-21eFt-os tartományban mozog, az ülőhelytől függően, de magába foglal mindenki számára 2,5dl rumot. A rum, a forró éjszakák, a csillogás, a vakító színek és a gyönyörű hölgyek mindenki számára elérhetővé teszik azt az érzésvilágot, amelyet e karib-tengeri szigetvilág jelent mind az itt élő lakosságnak, mind az ide látogató turistáknak.

Ha csak tehetjük, érdemes ellátogatni a Pinar del Río tartományba. A Viñales-völgy 1999 óta az UNESCO Világörökség helyszíneihez tartozik egyedülálló tájképe és az mezőgazdasága miatt. Ez utóbbiba gyümölcs-, zöldség-, kávé és dohánytermesztés tartozik bele. Klímája miatt a legjobb minőségű kubai szivarok alapanyaga innen kerül ki. A közelben több indián barlangot is találhatunk, illetve lehetőség van lovaglásra is.

Következő állomásunk Kuba déli oldalán található Santiago de Cuba és környéke. A kikötőváros az ország második legnagyobb települése, nagyságrendileg félmillió lakossal. Itt van eltemetve az 1895-ben elesett José Martí kubai költő, író, szabadságharcos, akiről a havannai nemzetközi repülőtér is elnevezték. 1959. január 1-én Fidel Castro az itteni városháza erkélyéről hirdette ki a kubai forradalom győzelmét, amire az igen érdekes forradalmi emlékmű utal.

Bár Kuba legismertebb rumja manapság a Havana Club, de mégis meg kell említenünk a Santiago de Cuba-i rum gyárat is. Nemcsak azért, mert a 25 éves Santiago de Cuba-i rum a világ egyik legfinomabb rumja, hanem azért is, mert a rumgyár eredeti neve Bacardi volt és ezt sokan nem tudják. A Bacardi sztori 1830 körül innen indult diadalútjára. A Bacardi család támogatta Fidel Castro-t és törekvéseit, még munkásokat is adott a forradalmi csapatoknak. Talán éppen ezért volt nagy meglepetés számukra, amikor 1960-ban Castro és a kubai kormány lefoglalta a teljes Bacardi gyárat Santiago de Cuba-ban, ami már akkor 76 millió dollárt ért.

Egyetlen dolgról nem beszéltünk még, s ez a kubai tömegközlekedés. Bár manapság már megint engedélyezett az új kocsik vásárlása, de ezek ára az európai ár 5-6-szorosa, s akiknek a félszáz éves matuzsálemekre sincs kerete, azoknak maradna a tömegközlekedés, amely viszont nem igazán van. Vannak telekocsi kezdeményezések, amelyeknél a minél jobb kihasználás miatt sztreccs Ladákat gyártanak (amely gyakorlatilag egy normál Lada személygépkocsi, amit meghosszabbítanak) vagy nyerges vontatókkal vállalkozók szállítják az embereket. Az biztos, hogy a turistáknak a szava is elakad, amikor először ilyet látnak. Ezek minősége, biztonsága, komfortja elképzelhetetlen számunkra.

Nézzünk szét Santiago de Cuba környékén! Első állomásunk a festői szépségű helyen 1926-ban épült El Cobre, ami a kubaiak legfontosabb szent helye. A legenda szerint az 1600-as évek elején három fiatal halász (vagy bányász, attól függően, hogy ki mondja a történetet) a Nipe öbölbe ment sóért. Miközben az öbölben voltak a csónakjukkal, hatalmas vihar kerekedett. A három fiatal Szűz Máriához imádkozott védelemért.

Hirtelen az ég kitisztult és a vihar véget ért. Nem messze tőlük valami sodródott a vízen. Egy 30cm-es fekete nő szobra volt, aki bal kezében a gyermek Jézust, jobb kezében pedig egy arany keresztet tartott. A szobor egy táblához volt rögzítve, amelyen a "Yo Soy la Virgen de la Caridad", vagyis "Én vagyok a jótékony szűz" felirat volt. A szobor valódi ruhába volt felöltöztetve és valódi haja volt. A fiúk nagy meglepetésére a nagy vihar ellenére a szobor és ruházata tökéletesen száraz maradt. Ennek a szobornak épült ez a templom. 1998-ban a pápa is meglátogatta és megáldotta a szent helyet.

A 848km² nagyságú Baconao Park a következő állomásunk. A parkban a La Gran Piedra-nál kezdünk, amely egy nagy kő. A kő vulkanikus eredetű, 51*30 méteres alapterületű és 25 méter magas. Becsült tömege 63 ezer tonna. 459 lépcsőfok vezet a kő tetejéig, ahol a tengerszint felett 1234 méter magasan élvezhetjük a gyönyörű kilátást.

Ugyancsak itt tekinthetjük meg a helyi Jurassic Parkot. A parkban található több mint 200 dinoszaurusz szobrot börtönlakókkal készítették betonból. A park bejárása során egyetlen szerencse, hogy sok fa is található a parkban, így egyik árnyékos helyről a másikra átfutva valamennyire elviselhetővé válik számunkra a hőség. A parkon belüli utolsó hely, ahova mindenképpen érdemes betérnünk, az autómúzeum. 44 kocsit van kiállítva, amelyekbe be is ülhetünk és nyugodtan fotózhatunk. A híresebb kocsik között említhetjük meg azt az 1958-as Cadillac-et, amely Benny Moré-hoz tartozott, de van itt 1926-as Buick is.

Utolsó állomásunk egy kilátóhely, amelyet nem szabad kihagyni, ha már a környéken járunk. Igaz, nem egyszerű ide eljutni, mert a katonságtól kell ehhez engedélyt szereznünk, ugyanis, amit a kilátóból meg szeretnénk nézni, az már nem Kubához, hanem az USA-hoz tartozik. Ez a Guantanamo öböl, amelynek érdekes a története. 1898-ban Kuba és az USA egy oldalon harcolt Kuba függetlenségéért a spanyolok ellen. A spanyolok a Guantanamo öbölben adták meg magukat és decemberben kimondták Kuba függetlenségét. A 20. század kezdetén amerika egy lízing szerződést kötött a 116km² nagyságú területre, amelyet üzemanyag töltő állomásnak használt. Franklin D. Rooseveltnél Batistával megújította a szerződést 1934-ben. Eszerint az USA évi 5ezer dollárért bérlte a területet Kubától. Amikor a diplomáciai kapcsolatok megszakadtak a két ország között 1961-ben Kuba nem fogadta el többé ezt az összeget. Reménykedett, hogy az USA visszaadja a területet, ám ez nem így történt. 1964-ben Castro elvágta a területet ellátó vízvezetékét. Azóta a terület teljesen önellátó, beleértve a víz és a villamos energia szolgáltatást is. A területet ma egy hatalmas aknamező választja el Kubától. Kuba így próbálja megakadályozni, hogy a lakosság amerikai területre jusson. A területen az amerikaiak leghírhedtebb börtöne található, ahol mintegy 170 (más adatok szerint 350) őrizetes van, főleg Afganisztánból, Jemenből, Pakisztánból és Szaud-Arábiából. Az amerikai katonák családtagjaikkal élnek itt, ahol iskola, sőt meg McDonald's étterem is található. Obama ígéretet tett a tábor bezárására, amire a mai napig nem került sor. A WikiLeaks szerint a börtön célja nem a veszélyes bűnözők fogvatartása, hanem információszerezés. Ehhez igen kifinomult kínzásokat alkalmaznak a táborban az előbb említett szervezet szerint.